

LANGEROCK, Hubert, prozaschijver (Aalst 3 november 1869 - overlijdensdatum onbekend).

Toen in 1884 de familie Langerock van Gent naar Brussel verhuisde, zette Hubert daar zijn studie voort. Hij sloot zich aan bij de groep van Vlaamsgezinde scholieren, die in 1885 de kring Help U Zelf oprichtten. In die jaren toonde hij zich actief in de Vlaamse strijd te Brussel en was o.m. secretaris met J.M. Brans van de Brusselse groep van Het Taalverbond. In het tijdschrift *Flandria* van Em. Hiel publiceerde hij zijn eerste literaire opstellen, die hij in 1889 bundelde onder de titel *Betaalde Schulden*.

In datzelfde jaar vatte hij het plan op om een eigen tijdschrift uit te geven, waarin de jongere Vlamingen een spreekbuis voor hun nieuwe opvattingen zouden kunnen vinden; op zondag 29 september 1889 stichtte hij met Lodewijk de Raet en August Vermeylen het tijdschrift *Jong Vlaanderen*, waarvan hij de hoofdredacteur was. Hij leverde hierin eigen literaire bijdragen, kritische besprekingen en gelegenheidsbijdragen over schilders en musici. Men vindt er evenwel geen duidelijk flamingantische propaganda in. De oriëntatie naar een algemeen-menselijke problematiek en de kosmopolitische denksfeer kondigden reeds het klimaat van het latere *Van Nu en Straks* aan. Op 25 januari 1890 trokken De Raet en Vermeylen zich echter terug uit de redactie, nadat onenigheid was ontstaan over het beheer van het tijdschrift, dat kort daarna, op zondag 23 maart 1890, ophield te bestaan.

Langerock vestigde zich enige tijd te Antwerpen en gaf in 1890 te Mechelen zijn roman *Suzanne de Linières* uit, waarvan reeds fragmenten in *Jong Vlaanderen* waren verschenen. Met deze poging om een naturalistische roman naar Frans model te schrijven verwekte hij heel wat beroering in de kritiek en gooide olie op het vuur van de generatiestrijd in de Vlaamse literatuur: terwijl de jongeren dit naturalistisch experiment toejuichten, zwaaiden de ouderen verbolgen met het etiket pornografie. Na dit ophefmakend debuut begon hij zich echter meer en meer voor de politiek te interesseren en in de jaren 1894-'96 schreef hij enkele essays, hoofdzakelijk in het Frans, over socialisme en collectivisme. Hij kwam zelfs als socialistisch kandidaat te Nijvel op tegenover de katholieke eerste minister Jules de Burlet. Daarna week hij uit naar Noord-Amerika en verliet daarmee voorgoed de literatuur en het Vlaamse strijdperk.

LITERATUUR: E. de Bom, *Nieuw Vlaanderen* (1925).

RAYMOND VERVLIET